

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ. ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ὁκτώβριος 2022

Ἔτος 11^ο-Τεῦχος

121

Διεύθυνση:

Κοιμ. Θεοτόκου 11

14565 Ἁγ.Στέφανος

Τηλέφωνο:

210 8141919

site:

www.agios-stefanos.gr

email:

grammasteia

@agios-stefanos.gr

Fb:

Enoria Agiou Stefanou

Περιεχόμενα

Α) Ἑρμηνεία τοῦ
ἐξάψαλμου
(Μέρος Ζ')

Β) Λειτουργική
ὁρολογία (Μ1 μέρος)

Γ) Τὸ Μέγα
Γερωνικὸν

Δ) Ἅγιοι Μάρτυρες
Πρόβος, Τάραχος καὶ
Ἀνδρόνικος.

Ε) Ἀκολουθίες μηνός

ΜΗΝ ΠΕΤΑΤΕ
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΜΑΣ

ΚΑΠΟΙΟΣ

ΑΛΛΟΣ

ΙΣΩΣ ΤΟ

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ

ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ

ΜΕΛΕΤΗΣΕΙ

ΜΟΥΣΕΙΟ
ΕΝΟΡΙΑΣ
ΑΓΙΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Ἑπιμέλεια

Σύνταξη

π.Χρ.Θ.

Α) Γνωριμία με την Αγία Γραφή

«Μετά ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση τῶν Γραφῶν, νὰ ἀναγινώσκεις καὶ τοὺς θεῖους Πατέρες πού εἶναι ἑρμηνευτές τῶν Γραφῶν... διότι οἱ Πατέρες, ἀναπτύσσοντας τὰ κρυμμένα νοήματα τῶν Γραφῶν φωτίζουν τὸ νοῦ καὶ κάνουν νὰ γνωρίζεις ἐκεῖνα πού πρὶν δὲν γνωρίζες».

(Ἁγ.Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, Συμβουλευτικὸν Ἑγχειρίδιον)

Ἑρμηνεία τοῦ Ἑξαψάλμου

(+Ἱερεμία Φούντα, Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλουπόλεως)

Ζ' ΜΕΡΟΣ

Ἄλλὰ ὁ ποιητὴς ἔχει καὶ ἐχθρούς. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ δὲν τὸν λυποῦνται καθόλου στὴν κατάσταση αὐτὴ πού βρίσκεται. Ὅπως λέγει τώρα ὁ ποιητὴς, οἱ ἐχθροὶ του τὸν «ἐκβιάζουν» καὶ τοῦ «ζητοῦν» τὴν ψυχὴ. Θέλουν δηλαδή νὰ τὸν «φᾶνε», πού λέμε. «Ζητοῦν τὸ κακὸ» του. Λέγουν δὲ καὶ λόγια ἐναντίον του καὶ ὅλη τὴν ἡμέρα σχεδιάζουν εἰς βάρος του ὀλέθρια καὶ δόλια σχέδια. «Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴ μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότη-
τας καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν» (στίχ. 13). Ὁ μεγαλύτερος πόνος τοῦ ποιη-
τοῦ περὶ τῶν ἐχθρῶν του εἶναι ὅτι, ὅπως θὰ μᾶς πεῖ παρακάτω, αὐτοὶ παλαιότερα εἶχαν εὐεργε-
τηθεῖ ἀπὸ αὐτόν. Καὶ ὅμως τώρα τοῦ φέρονται μὲ σκληρὴ ἀγνωμοσύνη, τοῦ «ἀνταποδίδουν κα-
κά ἀντὶ ἀγαθῶν» (στίχ. 21). Τί ἔλεγαν τέλος πάντων αὐτοὶ ἐναντίον τοῦ ποιητοῦ μας; Αὐτοὶ θὰ
τοῦ ἔλεγαν ὅτι δικαίως πάσχει, ὅτι δικαίως τὸν τιμωρεῖ ὁ Θεός γι' αὐτὴν ἢ γιὰ ἐκείνη τὴν ἁ-
μαρτία του. Αὐτὰ τὰ λόγια εἶναι πού ὁ ποιητὴς μας στό στίχο πού ἀναφέρουμε χαρακτηρίζει
«ματαιότητος καὶ δολιότητος». Θυμᾶται κανεὶς ἐδῶ τὸν πολύαθλο Ἰώβ πού τὰ ἴδια τοῦ ἔλεγαν
οἱ ἐπισκέπτες του, οἱ «παρακλήτορες τῶν κακῶν» του, ὅπως τοὺς λέγει (Ἰώβ 16,2). Ἄλλὰ ὁ
ποιητὴς μας, μέγας στὴν ψυχὴ καὶ ὑπέροχος πνευματικὸς ἄνθρωπος, παραμένει κουφός στά
λόγια τῶν ἐχθρῶν του καὶ δὲν λέγει «ἐλεγμούς», ἐλέγχους δηλαδή ἐναντίον τους. Ἔτσι λέγει
γιὰ τὴ συμπεριφορὰ του αὐτὴ πρὸς τοὺς ἐχθρούς: «Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφός οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄ-
λαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν
τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς» (στίχ. 14-15). Πραγματικὰ ὁ ποιητὴς μας εἶναι ἕνας ὑπέροχος
πνευματικὸς ἄνθρωπος, πού δὲν ἀποπνίγεται ἀπὸ τὴν πνιγερὴ ἀτμόσφαιρα, πού τοῦ δημιούρ-
γησαν οἱ ἐχθροὶ του, ἀλλὰ ἀντιπαρέρχεται μὲ σιωπὴ τὴν κακία τους καὶ τὴν κατακραυγὴ τους
καὶ καταφεύγει στό Θεό, στό Μόνο πού μπορεῖ νὰ τὸν κρίνει καὶ νὰ τὸν δικαιώσει. Θυμᾶται κα-
νεὶς ἐδῶ τὰ λόγια τοῦ προφήτου Ἡσαΐου περὶ τοῦ πάσχοντος Μεσσία, γιὰ τὸν ὁποῖο λέγει:
«Καὶ αὐτός (ὁ Μεσσίας) διὰ τὸ κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφα-
γὴν ἤχθη καὶ ὡς ἀμνός ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτόν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐ-
τοῦ» (Ἡσ. 53,7)!

Μὲ ἔμφαση τώρα διατυπώνει ὁ ποιητὴς μας τὴν ἐλπίδα του ὅτι ὁ Θεός θὰ τὸν δικαιώσει καὶ
θὰ τὸν εἰσακούσει. «Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σύ εἰσακούση, Κύριε, ὁ Θεός μου» (στίχ. 16)!
Στόν πόνο τῆς ἀσθένειάς του, στὴν ἐγκατάλειψη τῶν φίλων του καὶ στὴν ἐπιβουλή τῶν ἐχθρῶν
του, ἐλπίδα του καὶ παρηγοριὰ του ἔχει ἀπομείνει μόνον ὁ Θεός!

Ὁ ψαλμωδός μας στή συνέχεια λέγει τὸ λόγο γιὰ τὸν ὁποῖο πρέπει νὰ τὸν βοηθήσει ὁ Θεός.
Καὶ ὁ λόγος εἶναι ὅτι θὰ χαροῦν οἱ ἐχθροὶ του καὶ θὰ καυχηθοῦν ὅταν θὰ δοῦν νὰ κλονίζονται τὰ
πόδια του: «Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροὶ μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμε-
γαλορρημόνησαν» (στίχ. 17). Οἱ ἐχθροὶ τοῦ ποιητοῦ πραγματικὰ ὄχι μόνον θὰ χαροῦν βλέπον-
τας νὰ συνεχίζεται ἡ ἀσθένεια τοῦ ποιητοῦ μας, ἀλλὰ καὶ θὰ καυχῶνται, γιὰ αὐτό γι' αὐτούς
θὰ σημαίνει ὅτι εἶναι ἀλήθεια αὐτὰ πού λέγουν εἰς βάρος του, ὅτι δηλαδή αὐτός πάσχει δίκαια,
γιὰ διέπραξε αὐτὴ ἢ τὴν ἄλλη ἁμαρτία (βλ. στίχ. 13).

Συνεχίζεται...

Β) ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Λειτουργική ορολογία [κατ' αλφάβητον λειτουργικό λεξικό] (ΜΔ' μέρος)

Ν

Νηπιοβαπτισμός. (συνέχεια)

Αντίθετα ο Θεσμός δεν αναφέρεται στην πίστη και την όμολογία κυριολεκτικά, αλλά στη ζωή, στην πράξη και εκδήλωση της Έκκλησίας του Χριστού. Έπειδή, όμως, η εκδήλωση και πράξη της Έκκλησίας απορρέουν από την πίστη και όμολογία της, εξυπακούεται ότι και οι θεσμοί απορρέουν από τα δόγματα και πρέπει να βρίσκονται σε τέλεια άρμονία με τα δόγματα.

Οί θεσμοί είναι μια εξωτερική παραστάση υλοποιημένη της εσωτερικής όμολογίας. Μια εσωτερική όμως πίστη μπορεί να εξωτερικευθεί με διάφορους τρόπους. Π.χ. εάν ένας θέλει να εκφράσει την ευγνωμοσύνη του θα πει «ευχαριστώ», εάν όμως είναι κωφάλαλος θα κάνει μια χειρονομία. Γι' αυτόν που μιλά ο θεσμός εκφράσεως ευγνωμοσύνης είναι η λέξη, για τον κωφάλαλο είναι η χειρονομία. Και οι δύο όμως εκφράζουν το ίδιο πράγμα και οι δύο τρόποι είναι ισοδύναμοι, όμως είναι διαφορετικοί. Η ευγνωμοσύνη δεν αλλάζει ποτέ, είναι αναλλοίωτη για οποιοδήποτε φυσιολογικό άνθρωπο οποιασδήποτε φυλής και εποχής, η έκφραση όμως θ' αλλάξει κατά τόπο και χρόνο.

Γι' αυτό τα δόγματα μένουν αναλλοίωτα οι θεσμοί όμως αλλάζουν ανάλογα με τις περιστάσεις και τις ανάγκες που προκύπτουν κάθε φορά.

Και για να επανέλθουμε στον νηπιοβαπτισμό. Το να βαπτίζομαστε στο όνομα της Αγίας Τριάδος, για άφεση αμαρτιών είναι δόγμα. Δεν μπορεί να αλλάξει ή να εξελιχθεί. Ο τρόπος όμως είναι θεσμός. Μπορεί να γίνει στα νήπια, στους μεγάλους κ.λπ. ανάλογα με τις ανάγκες και τις περιστάσεις της Έκκλησίας.

Νηστεία.

Η λέξη «νηστεία» (από το στερητικό νη+εσθίω= δεν τρώγω) σημαίνει απόχρη από τροφή και ποτό για θρησκευτικούς λόγους. Πρόκειται για έναν σεβάσιμο ιερό θεσμό της Έκκλησίας μας που είναι όμως συνομήλικος με τον άνθρωπο. Με την απαγόρευση του Θεού να μην φάνε από το δέντρο της γνώσεως οι πρωτόπλαστοι θεμελιώθηκε η εντολή της νηστείας και εγκρατείας. Η παρακοή τους τους έβγαλε από τον Παράδεισο. Χρειάζεται η αντίθετη πορεία από εμάς για να επιστρέψουμε εκεί. Όπως συμβουλεύει ο Μέγας Βασίλειος: «Έπειδή δεν νηστέψαμε, ξεπέσαμε από τον

Παράδεισο. Άς νηστέψουμε, λοιπόν, για να επανέλθουμε σ' αυτόν»¹.

Όμως η νηστεία δεν είναι μόνο αποχή από υλικές τροφές. Είναι κυρίως ένα μέσο στον αγώνα για την απομάκρυνση από την αμαρτία και από κάθε τί που έχει σχέση με την αμαρτία. Άλλιως δεν κερδίζουμε τίποτε με τη νηστεία «Τί κέρδος μορείς να έχεις», τονίζει πάλι ο Μέγας Βασίλειος, «αν νηστεύεις τα υλικά, αλλά από το άλλο μέρος τρέφεις κακία μέσα σου; Μπορεί να μη βάζεις κρέας στο σῶμα σου, όμως κατατρῶς τις σάρκες του αδελφού σου, κατακρίνοντας και αδικώντας τον. Δεν πίνεις κρασί, αλλά μεθά η ψυχή σου από τη μνησικακία και τον θυμό».

Το στόμα που νηστεύει, λέει ο άγιος Ίσίδωρος ο Πηλουσιώτης, πρέπει να νηστεύει και από τα εξερχόμενα από αυτό, δηλαδή τις ύβρεις και την κακολογία: «Αν νηστεύεις από τις τροφές, γιατί τρώς κρέατα με τις ύβριοιολογίες; Γιατί είναι προτιμότερο να γεμίζεις την κοιλιά σου με τις τροφές, παρά να μολύνεσαι με τις ύβριοιολογίες. Αν λοιπόν απέχεις από τις τροφές και μολύνεσαι με τα κακόλογα, μοιάζεις με εκείνον που προσεύχεται λίγο και βλασφημεί πολύ»².

Και γενικῶς, λέει ο άγιος Θεόδωρος ο Στουδίτης η νηστεία δεν έχει καμμιὰ αξία όταν περιορίζεται στις τροφές και δεν συνοδεύεται από "νηστεία" και από τα πάθη: «Αν, πράγμα που απευχόμαστε, βρεθῶν τα αντίθετα, όπως γλίστρημα στην παρακοή, ὄλεθρος υπερηφάνειας, πτώση σε γογγυσμό, ἄλωση από ψιθυρισμό, παράλυση ιδιόρρυθμης ζωῆς, κατάπτωση φιλονεικίας, καταστρεπτική σκληρότητα, μίσος, ὀργή και ἄλλα σιχαμερά πάθη, ἔστω κι ἂν νηστεύουμε από τροφή, δεν μπορούμε να προσφέρουμε νηστεία ἀποδεκτή στον Θεό, ἀλλά ἀξιοκατάκριτη, μισητή και μὴ ἀποδεκτή»³.

Αντίθετα, ο ὅσιος Ἰωάννης ο Σιναΐτης παρουσιάζει τὰ ἀγαθὰ και τὰ ὠφέλη που προκύπτουν από μιὰ ἀληθινὴ νηστεία ἀποχῆς τροφῶν ἀλλὰ και παθῶν: «Ἡ νηστεία εἶναι βία φύσεως και περικοπῆ τῶν ἡδονῶν τοῦ λάρυγγα, ἐκτομῆ τῆς σαρκικῆς πυρώσεως, ἐκκοπῆ τῶν πονηρῶν λογισμῶν, ἀπελευθέρωση ἀπὸ μολυσμοὺς ὀνειρῶν, καθαρότητα προσευχῆς, φωτισμὸς τῆς ψυχῆς, διαφύλαξη τοῦ νοῦ, διάλυση τῆς πυρώσεως, θύρα τῆς κατανώξεως, ταπεινὸς στεναγμὸς, χαρούμενη συντριβὴ σταμάτημα τῆς πολυλογίας, ἀφορμὴ ἡσυχίας, φρουρὸς τῆς ὑπακοῆς»⁴.

¹ PG 31,168

² ΕΠΕ 1,399

³ ΦΕΠΕ 18Α,497

⁴ Κλίμαξ ΙΔ' 31

Γ) ΤΟ ΜΕΓΑ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ (ἀποσπάσματα)

ΤΟΜΟΣ Β' - ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

Διάφορες διηγήσεις πού μᾶς ἐνθαρρύνουν γιὰ τὴν ὑπομονή

Κάποτε ἕνας Γέροντας πού ἔμενε στὰ Κελλία μόνος, ἀρρώστησε. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε κανέναν νὰ τὸν ἐξυπηρετεῖ, σηκωνόταν καὶ ὅ,τι ἔβρισκε στὸ κελί του τὸ ἔτρωγε μὲ διάκριση. Ἐμεινε ἀρρωστος πολλές μέρες καὶ κανεὶς δὲν ἦρθε νὰ τὸν ἐπισκεφθεῖ. Ὅταν πέρασαν τριάντα μέρες καὶ κανεὶς δὲν εἶχε ἔρθει, ἔστειλε ὁ Θεὸς ἕναν ἄγγελο νὰ τὸν ὑπηρετεῖ.

Ἐμεινε ἐκεῖ ὁ ἄγγελος ἑπτὰ ἡμέρες καὶ τότε θυμήθηκαν οἱ Πατέρες τὸν Γέροντα καὶ εἶπαν μεταξύ τους: «Μήπως πέθανε ὁ τάδε Γέροντας;» Πῆγαν πράγματι καὶ μόλις χτύπησαν τὴν πόρτα, ἔφυγε ὁ ἄγγελος. Ὁ Γέροντας φώναζε δυνατὰ ἀπὸ μέσα: «Φύγετε ἀπ' ἐδῶ, ἀδελφοί». Ἀλλὰ παραβίασαν τὴν πόρτα καὶ μπῆκαν καὶ τὸν ρώτησαν γιατί φώναζε. Κι ἐκεῖνος τοὺς εἶπε: «Τριάντα ἡμέρες ἤμουν ἀρρωστος καὶ κανεὶς δὲν ἦρθε νὰ με δεῖ. Καὶ νᾶ, ἐδῶ καὶ ἑπτὰ ἡμέρες ἔστειλε ὁ Θεὸς τὸν ἄγγελό του νὰ με ὑπηρετεῖ. Καὶ μόλις ἦλθατε, ἔφυγε ἀπὸ κοντά μου». Μετὰ τὸ λόγο αὐτό, ἐκοιμήθη. Καὶ οἱ ἀδελφοὶ θαύμασαν καὶ δόξασαν τὸν Θεό, πού δὲν ἐγκαταλείπει αὐτοὺς πού ἐλπίζουν σ' Αὐτόν.

Εἶπε ἕνας Γέροντας:

«Ἐὰν σὲ βρεῖ ἀρρώστια σωματική, μὴ χάνεις τὸ θάρρος σου. Γιατί ἂν θέλησε ὁ Κύριός σου νὰ ὑποφέρεις στὸ σῶμα, ποιὸς εἶσαι σὺ πού θὰ δυσφορήσεις; Αὐτὸς δὲν σὲ φροντίζει γιὰ ὅλα; Μήπως ζεῖς ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του; Νᾶ εἶσαι καρτερικὸς λοιπὸν καὶ νὰ τὸν παρακαλεῖς νὰ σοῦ δίνει αὐτὰ πού σοῦ συμφέρουν, δηλαδή νὰ γίνεται τὸ θέλημά Του. Νᾶ ζεῖς μὲ καρτερία καὶ νὰ τρέφῃσαι ἀπὸ ἐλεημοσύνη (ὅσο εἶσαι ἀρρωστος)».

Ἐλεγε κάποιος ἀπὸ τοὺς Γέροντες γιὰ τὸν φτωχὸ Λάζαρο:

«Δεν βρίσκουμε νὰ ἔχει κάνει αὐτὸς καμιὰ ἀρετὴ, μόνο πού δὲν γόγγυσε ποτὲ κατὰ τοῦ Θεοῦ ὅτι δὲν τὸν σπλαχνίστηκε, ἀντίθετα, σήκωσε τὸν πόνο του μὲ εὐγνωμοσύνη καὶ δὲν κατέκρινε τὸν πλούσιο. Γι' αὐτὸ ὁ Θεὸς τὸν δέχθηκε ὡς δικό του».

Εἶπε ἄλλος Γέροντας:

«Ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο δὲν προκόβουμε εἶναι ὅτι δὲν γνωρίζουμε τὰ μέτρα μας, οὔτε ἔχουμε ὑπομονὴ στὸ ἔργο πού ἀρχίζουμε ἀλλὰ θέλουμε ἀκοπα νὰ ἀποκτοῦμε ἀρετὴ. Ἐπιπλέον πηγαίνουμε ἀπὸ τόπο σὲ τόπο νομίζοντας ὅτι θὰ βροῦμε κάποιον τόπο πού δὲν ὑπάρχει διάβολος».

Δ) Γνωριμία με τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας

Ἅγιοι Μάρτυρες Πρόβος, Τάραχος καὶ Ἀνδρόνικος,
12 Οκτωβρίου.

Οἱ ἅγιοι Πρόβος, Τάραχος καὶ Ἀνδρόνικος ἔζησαν καὶ μαρτύρησαν τὴν περίοδο τῆς βασιλείας τοῦ Διοκλητιανοῦ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἕνας ἀπὸ τοὺς σκληρότερους διώκτες τῆς Ἐκ-

κλησίας. Κατάγονταν ἀπὸ διαφορετικὰ μέρη. Ὁ Πρόβος ἀπὸ τὴν Παμφυλία, ὁ Ἀνδρόνικος ἀπὸ τὴν Ἐφεσο καὶ ὁ Τάραχος ἀπὸ τὴν Ἰλλυρία. Ὁ ἱερός Συναξαριστὴς σημειώνει ὅτι συνελήφθησαν τὴν περίοδο πού βρίσκονταν μαζί στὴν ἔρημο. Ἦσαν ὁμόψυχοι καὶ συνοδοιπόροι στὴν ζωὴ καὶ τὸν θάνατο ἢ καλύτερα στὴν γῆ καὶ στὸν οὐρανό, ἀφοῦ ὁ θάνατος μὲ τὴν Ἀνάστασι τῶν Χριστῶν πατήθηκε καὶ καταργήθηκε, ἀλλὰ καὶ γιατί ἡ ψυχὴ εἶναι κατὰ χάριν ἀθάνατη καὶ ἡ ζωὴ δὲν διακόπτεται ἀπὸ τὴν πρόσκαιρη λύση τοῦ δεσμοῦ ψυχῆς καὶ σώματος.

Οἱ τρεῖς μάρτυρες συνελήφθησαν καὶ βασανίσθησαν σκληρὰ. Τοῦ ἁγίου Ταράχου τοῦ ἔγδαραν τὸ κεφάλι καὶ τοὺς ἄλλους δύο τοὺς τύφλωσαν. Ἐπειδὴ ὅμως ἐξακολουθοῦσαν νὰ μένουν σταθεροὶ καὶ ἀκλόνητοι στὴν πίστη τους, τοὺς ἀπεκεφάλισαν.

Ὁ ἱερός ὑμνογράφος περιγράφει τὸν βίον καὶ τοὺς πνευματικούς ἀγῶνες τῶν ἁγίων μαρτύρων ὡς ἐξῆς: «Ἴσχύον τὴν ἀμαχον περιζωσάμενοι, κατεπαλαίσατε ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας καὶ ἐδοξάσατε Χριστόν, ἀθλήσεως τοῖς ἀγῶσι. Πρόβος παναοίδιμος, ὁ προβαῖς πρὸς τὰ κρείττονα, ἔνδοξε Ἀνδρόνικε, Ἐκκλησίας ἐκνίκημα καὶ Τάραχε πιστῶν ἢ γαλήνη, ὁ τρισαυγῆς μαρτύρων δῆμος».

Στὴν συνέχεια, θὰ ἐπιχειρήσουμε νὰ σχολιάσουμε μὲ συντομία σημεῖα τοῦ θαυμάσιου αὐτοῦ ὕμνου.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, ὀπλισμένοι μὲ τὴν ἀκτιστὴ θεία Χάρη, «τὴν ἀμαχον ἰσχύον», πάλαιψαν μὲ τὸν διάβολο, τὸν ἐχθρό της ἀνθρωπίνης σωτηρίας, μὲ τὰ πάθη τους, τὰ ὁποῖα μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ μεταμόρφωσαν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν κόσμον, δηλαδή τὸ κοσμικὸ φρόνημα, πού ἀντιστρατεύεται τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνίκησαν. Μὲ τοὺς συνανθρώπους τους δὲν ἀντιπαρατέθηκαν, ἐπειδὴ οἱ ἅγιοι δὲν θεωροῦν ἐχθροὺς κανέναν ἄνθρωπο, ὅσο ἁμαρτωλὸς καὶ ἂν εἶναι, ἀλλὰ ἀγαποῦν τοὺς πάντες ὡς εἰκόνες τοῦ Χριστοῦ. Ὅπως ἀκριβῶς κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μισήσει τὸν ἀρρωστο καὶ νὰ ἀντιπαραθεθεῖ μαζί του, ἀλλὰ καταπολεμᾷ τὴν ἀσθενεία του μὲ ὅσα μέσα διαθέτει, καὶ αὐτὸ τὸ κάνει ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὸν ἀσθενῆ, γιὰ νὰ τὸν θεραπεύσει.

Μὲ τὸν τρόπο πού ἔζησαν καὶ πολιτεύθηκαν κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ἐπιγείου βίου τοὺς ἔγιναν αἰτία νὰ δοξάζεται τὸ ὄνομα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ στοὺς αἰῶνες, ἀλλὰ καὶ αἰτία νὰ βροῦν τὸν δρόμο τῆς σωτηρίας καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἄνθρωποι.

Ε) Προγραμμα Ακολουθιών Οκτωβρίου 2022

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
	Τὸ μυστήριο τῆς ἱ. ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθεῖ στίς 11/10 ἀπὸ τὶς 10.00 π.μ. καὶ 18/10 ἀπὸ τὶς 5 ἕως τὶς 6 μ.μ.		Κάθε Παρασκευή καὶ ὥρα 6 μμ, στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐνορίας μας γίνονται οἱ ἐβδομαδιαῖες ὁμιλίες στὴν ἐρμηνεία τοῦ βιβλίου τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.			1 Παναγίας Ὁδηγήτριας ἽΟρθρος, Θ.Λειτουργία & Ἀγιασμός 6.50 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
2 ΚΥΡΙΑΚΗ Β' Λουκᾶ ἽΟρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.		ΜΟΥΣΕΙΟ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ		Ἐνοικτὸ κάθε Παρασκευή 5.30-7.30 μ.μ. καὶ τὶς Κυριακὲς μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία		8 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
9 ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' Λουκᾶ ἽΟρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.		ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ Δημοτικό: Σάββατο 4-5 μ.μ. Γυμνάσιο-Λύκειο: Κυριακὴ 10.30-11.30 π.μ. ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ ΝΑ ΑΓΑΠΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ			ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ Στὴν αὐριανὴ λειτουργία μποροῦν ὅσοι θελοῦν νὰ προσφέρουν κόλλυβα γιὰ τοὺς οἰκείους τους.	15 ἽΟρθρος & Θ.Λειτουργία (κοινὸ μνημόσυνο) 6.50 π.μ. Κοιμητηριακὸ Παρεκκλ. Ἁγ. Βαρβάρας *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
16 ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' Λουκᾶ ἽΟρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.		18 Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ ἽΟρθρος & Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ.		20 Ἁγ. Ἀρτεμίου Ἁγ. Γερασίμου ἽΟρθρος & Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ.		22 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
23 ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' Λουκᾶ ἽΟρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.		25 Πανηγυρικός Ἑσπερινὸς 6.00 μ.μ. ἐορτάζοντα Παρεκκλήσια Λ. Μαραθῶνος & Πευκοφύτου	26 Ἁγ. Μεγαλομ. Δημητρίου ἽΟρθρος & Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ. ἐορτάζοντα Παρεκκλήσια Λ. Μαραθῶνος & Πευκοφύτου	27 ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΤΗΣ 8.00-12.30 π.μ.	28 ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ Ἀκολουθία Ἑρῶν 9.30 π.μ. Δοξολογία Ἑθνικῆς ἑπετείου 10.00 π.μ.	29 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.